

Landskap: Småland Upptecknat av: C. M. Svensson
Härad: Kinnevald Adress: Hagalund, Sjöröd.
Socken: Urshult o. Almundsryd. Berättat av:
Uppteckningsår: 1932. Född år i

<i>Uppteckningen rör</i>	sid.
Bos visa: "Herr Bo han tala till svennerna små.."	1-6.
Puttetorpa Jösse el. Here.	7-8.

4745

Bos visa.

Herr Bo han tala till svennerna små.
Sala mig upp på min häst!
Jag vill mig fara av landet ut,
Der främmande Kungar att gästa.
Så gyllene voro de skeppen.

Så gyllene voro de skeppen.

Han rider sig ned till sjöastand,
Hans skepp de voro så raska.
De bästa sjömän i landet var,
De mände sig med honom hast.
Så gyllene voro de skeppen.

Herr Bo han seglar av landet ut.
Med 9 härskepp så balle,
Han felte mången rövarekung,
Deras kinder gjorde han kalla.
Så gyllene voro de skeppen.

I hissen ny segen på mina härskepp
Så fort jag vill utsegla.

4745

Min far jag följde så mången dag,
Han lärde i bolgian mig.
Så gyllene voro de skeppen.

Han slog på flykten, Herr Botamus,
Med 15 skepp så stora,
Den Irlanska Kung han blev uti sjön
Stor vända han honom då gjorde.
Så gyllene voro de skeppen.

Tre kämpar han slog på Hordafjäll,
De värste i Norges rike,
De ville mörda sin egen kung,
Och tyckte ingen sin like.
Så gyllene voro de skeppen.

För honom flydde det sjökungar
De kunde sina skepp icke värja,
Var helst Herr Bo han seglade fram,
Allt mände han under sig härja.
Så gyllene voro de skeppen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

4745

Herr Bo han seglar till Spannieland,
Han lade där in mycken ära.
Han körde der ut sju resor för san,
Stort pris han månne hembära.
Så gyllene voro de skeppen.

Först slog han en, och sedan slog han fem,
Den sjunde skamligen flydde flydde.
Deras fina sölf och rödaste gull.
Det gav honom kungen till byte.
Så gyllene voro de skeppen.

Sen seglade han till Grekland
Var han sporde kämpar då vara
För dem så reddes var evige man
och buro för dem en stor fara.
Så gyllene voro de skeppen.

De våldtogo mången kvinna och mö,
Stort övervåld allom de gjorde,
Illa så stod i landet till.
Vart ut man hörde och sporde.
Så gyllene voro de skeppen.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

4745

Den störste kämpe han hermer het
han var så leder en buse,
Den stuga var väl tämligen hög
där han fick rum uti huset.
Så gyllene voro de skeppen .

Han trödde först i spetsen fram.
Hans värja var som störste stake,
han miste sin högra hand.
Sen huvudet på jorden låg å gapa.
Så gyllene voro de skeppen.

De andre han lönte på samma vis.
Fast de än så hiskligt frinade.
Han lade dem alla uti en ring.
Sin värja i blodet han brynte.
Så gyllene voro de skeppen.

Var man han rpisade den ärligen Bo.
För han ur faran dem frelste.
Så skinnade han de kämpars bo.
Nu gloddes båd unga och äldre.
Så gyllene voro de skeppen.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

4745

Han neder till skeppet föra lät.
Den skatt, som han månd finna.
Uti de resars kammrar och hus med äran han
månde den finna.
Så gyllene voro de skeppen.

Sju kameler de buro ned
till skeppen de gullsökar tung.
De alla på vägen tröttnade vid
fast de voro så unga.
Så gyllene voro de skeppen.

Den skatt han lade på sitt härskepp.
Och sade till tjenare sina.
Nu vill jag segla till Småland igen.
Besöka vatterna mina.
Så gyllene voro de skeppen.

Hans segel de voro av silke gjorda.
Gullstickade i alla sömmar.
Hans skepp de voro så mycket rika,
vel lasta med många guldtönnor.
Så gyllene voro de skeppen.

4745

När han kom hem allt till sin gård.

Ett torn han byggde ånyo.

Dår lade han in sitt myckna rov.

Guldtönnorna voro väl tio.

Förgylta voro härsskeppen.

Slut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

4745

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Puttetorpa Jösse el. Here.

Puttetorpa Jösse eller Here . Jag får nämna vad min far talat om för mig. Min far var mycke i tal med honom. Han talade om att han skulle köra till skogen med oxar och hammel och hämta en temmor Stock . Så vägrade han att dra den. Så tog han och hängde hamlen på änden på Stocken och Bar hem den, här fins ett kort som visar när han Bär Stocken och kör oxarna före Sig hem. Jag talade med en gammal Mändeman Som hetade Sven Andersson. Det är emellan 30 och 40 år Sedan. Sven Andersson och Jösse voro Arbetskammerater vid Brenneriet i qvarnarna i Torsås. Di Skulle köra Renvin till Växiö . Di hade var Sin häst. Di hade Lastat Stora lass när de kom till Torsåsa Backe Sade Sven till Jösse: venta nu här tills jag har kört upp mett lass. Så skall jag Spenna ifrån min Häst och köra upp ditt lass. När Sven var uppkommen tittade han Sig tillbakes då hade Jösse Spent ifrån Sin häst och kom och drog Sitt lass Sjelf,

Grefve Vrangel å Sperlingsholm kom till grefve Mal-
kom på Huseby och frågade efter Jösse . Han ville pröva

4745

hans Styrka. Han Sade att han i Sverje och utlandet fanns inte någon Som kunde mätas i Bråtning . Grefven Befalde kusken Sätta för hästarna och hämta Jösse. Han hade inte villat Bråtas mäd honom. Men grefven var envis att han Skulle ta ett tag. Di tog i hop och Bråtades. Då fick han Jösse på knä. Då Sade Malkom :Statt dig Jösse. Då reste han Sig upp och löfte upp Sin Bråtare och Satte honom i golvet Så att en tilja knäktes. Då Sade Vrangel att det var Som ett Berg hade kommit öfver honom. Far talade om att han Såg Jösse på en mörknad där var några Stycken kara Som Började reta honom. Där Stod en, Sådan Som di hade förr di kallade dem för tyrallakärre. Han tog i Båda Skaklarna och Svengde i kring mäd den, Så att di Blevo rädda för Jösse.

Min adress är

C. M. Svensson

Hagalund, Sjöryd.

född 1859.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8